

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresol-
dreta. 07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça d'Internet:
<http://www.eltemps.cat>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.
subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.
Coordinador: Jaume Monzó.
Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena, Jesús Prats (*documentació*) i Rosa Serrano
(*fotografia*).
Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-
ció*), Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Camprubí i
Gemma Morales (*secretària de redacció*).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Toni
Payà (*escenar i portada*), Vanessa Prieto (*maquetació
i gràfics*).
Rúbriques: Francesc-Marc Alvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Josep M. Colomer, Agustí
Colomines, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume
Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Alex Gorina,
Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Julio A. Manez, Glòria
Marcos, Joan Mari, Pere Martí, Ricard Mas, Andreu
Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez
Benloch, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Pilar Rahola,
Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Joan
de Sagarra, Francesc Sanuy, Jordi Solà, Josep Maria
Terribas, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier
Vinader.

Corresponsals: Tomàs Alcoverro (*Beirut*), Natàlia
Boronat (*Moscow*), Ferran Casas (*Madrid*), Macià
Claramunt (*Castelló*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís
Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Rabat*), Ricard González
(*Washington*), Joan Antoni Guerrero (*Andorra*), Pere
Habet (*Catalunya Nord*), Victorià Jiménez (*Londres*), Jordi
Llaonart (*Kuwait*), Carles Marqués (*Menorca*), Octavi
Martí (*París*), Jordi Miró (*Brussel·les*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria (*Ala-
cant*), Gemma C. Serra (*Berlin*), Sergi Vicente (*Pequín*).
Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Albert Balanzà, Oriol Bohigas, Miquel Calvet, Violeta
Camarasa, Alexandre Carbó, Borja Català, Antoni Castel,
Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan
Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel
Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura,
Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser
Gasol, Salva Giménez, Pere Gimferrer, Dani Gómez
(*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Maite Insa,
Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià,
Joan M. Oleaque, Pelai Pagès, Aida Palau, Óscar Palau,
César Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina
Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Guillem Soler (*alemany, anglès i francès*).
Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina Bagué,
Joan Celià, Fer, Rafà Gil, José Luis Iniesta, Vicente A.
Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play.
Disseny: Vanessa Prieto.
Disseny de la capçalera: Enric Satué.
Foto de la portada: Jordi Play.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Eva Hernández
(Barcelona). Tel.: 932 384 262. Margalida Mateu
(Palma). Tel.: 971 720 763
Subscripcions: Susanna Alacreu
Administració: Pilar Martí, Assumpció Palau i Quica
Sena.

Fotomecànica i impressió: Signo Gráfico S.L.
Alboraia (Horta).
Dipòsit legal: V-853-1984.

*Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.*

La notícia del Nord

Molts ciutadans del Principat, del País Valencià i de les Illes solen mirar la catalanitat de Catalunya Nord amb força prejudicis, com si es tractés no més d'un rerefons folklòric, irrecuperable com a realitat cultural i social. Aquesta visió és molt esbiaixada, fruit de la desinformació i la manca de contacte directe amb els nord-catalans. La prova és que fa gairebé dos mesos que el Consell General dels Pirineus Orientals va aprovar, sense rebombori ni polèmiques (ni publicitat), la Carta a favor del català, per la qual la nostra llengua esdevé oficial a les comarques catalanoparlants de l'estat francès: un reconeixement importantíssim per a l'avanç en el reconeixement dels drets lingüístics dels veïns de Perpinyà, Salses o Prada.

Sabem que, durant el segle XX, l'estat francès havia estat molt més eficaç que no pas l'espanyol en el seu model de genocidi cultural. Però la llengua i la cultura han sabut sobreviure fins al XXI. I, per sort, la revolució comunicativa i cultural que ha arribat amb la societat del coneixement i la globalització obre noves oportunitats de recuperació a les llengües minoritzades i dota els parlants de noves eines de comunicació i reafirmació identitària. L'esclat de les formes comunicatives que ha tingut lloc a final del segle XX i començament del XXI ha fet que desapareguen les barreres artificials que hi havia entre territoris allunyats físicament –i esquarterats nacionalment pels estats consolidats. Internet ha permès que la improbable comunicació entre un jove de Salses i un de Guardamar de fa 15 anys ara siga no tan sols possible, sinó també lògica i gairebé inevitable si es mou per fòrums, xats o blogs d'internet en la seua llengua. Molts diaris electrònics i pàgines web catalanoparlants, però molt especialment Vilaweb, han demostrat que la cultura i la llengua catalanes tenen prou parlants per a esdevenir una de les més actives en un món comunicatiu sense barreres ni prejudicis.

Aquesta revolució comunicativa s'ha afegit a la desorientació que la Unió Europea ha acabat causant entre els estats plurinacionals (que pretenien ser estats-nació eterns) que la van crear. El resultat és que les cultures i nacions emmordassades troben ara una via d'expressió i reclamació de drets propis que els estats no poden fer callar –o no en saben.

En el cas de Catalunya Nord, la dissolució de la frontera és ara més evident que mai i –tot i que encara ens separa l'ample de via– la necessitat d'intercanvi –cultural, econòmic, social– és tan gran que han començat a augmentar exponencialment els negocis transfronterers, la circulació de símbols –sobretot en l'àmbit esportiu–, les iniciatives institucionals, les privades i les personals. La notícia és que la normalitat és un riu indeturable.

Als nostres lectors

Dels 350 diputats del Congrés espanyol, 88 provenen dels Països Catalans (una proporció una mica inferior, però no gaire, a la població que representen Catalunya, el País Valencià i les Illes), però a les nostres circumscripcions electorals s'hi juguen la meitat dels escons que *ballen*: els susceptibles de canviar, arreu de l'estat, respecte als resultats del 2004, són una trentena; doncs a casa nostra es poden moure fins a 16 escons. Barcelona, pel nombre d'habitants, el nombre de diputats que s'hi elegeixen i la importància de l'abstenció en els resultats, és la que més pot fer decantar la balança cap a un costat o cap a un altre (fins a set diputats poden canviar), però València i Alacant també sumen quatre seients bellugables. Llegiu quins són.

Àlex Milian
amilian@eltemps.net